

Hra na inkvizici: najdi (nebezpečnou) nepravdu!

O VÁNOCÍCH

Podněty pro diskusi pro věkové skupiny 10+

Cíle:

- Kritické myšlení a posuzování daného tématu v souvislostech,
- Kvalitní diskuse u méně jasných zadání,
- Rozlišení „zbožných fake-news“, jejich eliminace, případně schopnost srozumitelně je objasnit

Aktivita je zaměřena na interpretaci a konzistentní myšlení, nikoliv primárně na vědomosti.

Může ale posloužit k ověření porozumění již známému tématu.

Doporučení pro realizaci:

Doporučujeme na úvod objasnit **původní vlastní smysl působení inkvizice**: tím nebylo najít heretika a upálit ho, ale snaha upozornit ho na nebezpečnou, zavádějící myšlenku a přivést zpátky do církve. To, že se z poctivého teologického úsilí o zdravou církev vyvinula děsivá inkvizice, jak ji účastníci možná znají z filmů, je samo o sobě důkazem, jak nebezpečné je, když lidé začnou věřit falešným pravdám.

Soubor tezí vytiskneme do dvojic. „*Všichni jsme teď inkvizitoři. Na papíře se nachází řada nesmyslů nebo polopravd, které se ale tváří zbožně; musíme se v nich vyznat, odhalit je a nemilosrdně je (p)opravit. Jsou nebezpečné, protože lidem mohou pokřivovat vztah k Bohu. Je to trochu nácvik – v životě se budete setkávat se spoustou podobných nesmyslů a bude třeba je umět poznat a odmítnout.*“

Pracujeme ve dvojicích. Dvojice inkvizitorů připraví návrh na to, které teze ponechat a které odsoudit.

Následně pracujeme všichni ve skupině a srovnáváme výsledky. Kde je třeba, doplňujeme účastníkům vědomosti, které chybí ke správnému posouzení. Spornější teze není nutné přímo zamítnout, ale argumentačně odůvodnit.

Teze, které shledáme závadnými, můžeme velmi nevybíravě odsoudit, např. společným pokřikem „upálit!“ nebo destruktivním škrtáním. Silná energie odmítnutí jednak děti baví, jednak podtrhuje závažnost herezí.

Dobrou reflexí je závěrečný dotaz, které tvrzení účastníkům přijde jako nejnebezpečnější – které, kdybychom mu uvěřili, nejvíce poškodí náš vztah k Bohu.

Autor: Zuzana Horáková

1. Ježíš je po mamince člověk, po tatínkovi Bůh.
2. Ježíš je člověk a Bůh.
3. Ježíš je Boží syn, tudíž polobůh.
4. Josef s Marií žili v Betlémě. Plánovanou svatbu jim překazil Duch Svatý.
5. Vánoční příběh by se snadno obešel bez Josefa.
6. Ježíš se narodil do ohromné bídy, aby s námi už od narození prožíval naše trápení.
7. Bída, zima a hlad se Ježíši snášely snadno, protože byl Bůh.
8. Ježíšek v jeslích žehnal přichozím pastýřům.
9. Josef byl snílek, který se rozhodoval podle toho, co se mu v noci zdálo.
10. Josef Marii důvěřoval, i když to vypadalo nelogicky.
11. Josef Marii znal a měl zkušenost, že jí může důvěřovat.
12. Josef dělal, co se mu řeklo. Sám moc nepřemýšlel.
13. Ježíš jako dítě rostl zázračně rychle.
14. Ježíš byl pokřtěn jako většina z nás jako miminko.
15. Z evangelia víme, že se Ježíš ve škole rychle učil a zajímal se o židovské náboženství.
16. První, kdo byl zabit kvůli Ježíši, je svatý Štěpán.
17. Mudrci přišli z Krymu, Bulharska a Turecka.
18. Židé nepočítali s tím, že by se spása mohla týkat i jiných národů.
19. Mudrci přišli na základě astronomických poznatků. K Ježíši je přivedla věda.
20. Zvláštní astronomické jevy ukázaly, že Boha poslouchá i vesmír, planety, hvězdy.
21. Židé se radovali, že se narodil král, který je zbaví nadvlády Římanů.
22. Marie se bála.
23. Herodes se bál.
24. Ježíš v pubertě nikdy nenaštval rodiče.
25. Zlato, kadidlo a myrha jsou nevhodné dárky. Více by se hodily pleny a hračky.
26. Na Vánocích je nejdůležitější, že se Bůh dobrovolně stal člověkem. Říkáme tomu Vtělení.
27. První figurkový betlém postavil svatý František z Assisi.
28. Kdyby lidi nehřešili, Ježíš by se nenarodil.
29. Bůh není někde daleko nad věcí, ale jde do všeho s námi. Vánoce jsou toho důkazem.
30. Muslimové se k jeslím poklonit nepřišli. I když mohli.